

Kot i kogut

Kot sprawiedliwy koguta dławiał
Za to, iż się czynami zbyt złymi osławiał.
A te czyny były takie;
Budził zwierzęta wszelakie,
A budzić się nie godzi,
Sen przerwany zdrowiu szkodzi.
Małżeńskiej wiary koty wielbiciele –
On miał żon wiele;
A co gorzej, nieprzykładnie,
Szkaradnie,
Bez względu na pokrewieństwa
Wchodził w małżeństwa.
Dławiającemu,
Jak mógł, rzekł po swojemu
Dławny:
„Sędzio sławny
Przykładny kocie!
Wiem ja o twojej żarliwej cnocie
I kiedy się jej dziwię,
Pozwól, niech się też usprawiedliwię:
Mój ród jeśli rozpładzę,
Ludziom przeto dogadzę,
Piejąc budzę do pracy;
I majętni i żebracy
Dlatego mnie chowają”. –
„Na tobie się nie znają –
Rzekł kot. – A że ja głodny,
Więc ty życia niegodny”.